

såvel for forsørgere som for ikke-forsørgere, angiver kommuneskattens grundbeløb, og de enkelte kommuner fastsætter hvert år, med hvilken procent af skalaens grundbeløb kommuneskatten skal udskrives. For skatteårene 1957-58 og 1958-59 udskriver København således skatten med 132,5 pct. af skalaens grundbeløb, medens den tilsvarende udskrivningsprocent i Frederiksberg kommune er 95 og i Gentofte kommune 90. Grundbeløbsskalaen er udformet således, at indkomster under 1 500 kr. er skattefri. Sammenlignet med de ligningsskalaer, der anvendes i de fleste købstæder, medfører hovedstadskommunernes grundbeløbsskala, at de laveste og de største indkomster beskattes forholdsvis kraftigt, medens kommuneskatten af mellemindtægterne er forholdsvis lempelig i hovedstadskommunerne. Endvidere bevirker den omstændighed, at forsørgere og ikke-forsørgere i hovedstadskommunerne beskattes efter samme grundbeløbsskala, at skatten af ikke forsørgere er forholdsvis lempelig i disse kommuner.

De gældende regler om skat til erhvervskommunen er nærmere omtalt i bemærkningerne til det foran nævnte forslag til lov om afløsning af skat til erhvervskommunen m. v.

II. Lovforslagets indhold.

Efter det foreliggende lovforslag skal kommuneskatten i købstæderne samt i forstæderne og i de større bymæssige kommuner udskrives med en for alle kommunens skatteydere fælles procent (beskatningsprocenten), der beregnes af indkomsten, efter at denne er nedsat med visse faste fradrag, der gradueres efter de enkelte skatteyders forsørgestilling, børnetal m. v. I de egentlige landkommuner og i sognekommuner med mindre bymæssige bebyggelser opretholdes de hidtil gældende bestemmelser om beregning af kommuneskat med en ligningsprocent, der anvendes på indkomsterne, efter at disse er forhøjet eller nedsat „efter lejlighed“.

I hovedstadsområdet foreslås kommuneskatten udskrevet på grundlag af en progressiv rateskala, der dog er udformet således, at beskatningssystemet for alle skatteydere, hvis samlede indtægter ligger under ca. 35 000 kr., bliver af samme art som i købstæderne m. v.

I købstæderne, forstadskommunerne og de større bymæssige kommuner skal den kommunale indkomstskat ifølge den foreslåede § 9 a i kommuneskatte-loven som hidtil udskrives på grundlag af de skattepligtige indkomster, opgjort efter statsskattelov-

givningens regler. Forinden skatten beregnes, nedsættes indkomsterne med hustru- og børnefradrag, der skal gives efter samme regler og med samme beløb som ved beregning af indkomstskatten til staten. Hidtil har de enkelte kommuner som nævnt haft adgang til at anvende fradragsbeløb, der ligger lavere end statsskattelovgivningens, samt til helt at undlade at give hustrufradrag ved kommuneskattens beregning. Imidlertid følger næsten alle købstæder samt de fleste forstæder og større bymæssige kommuner i forvejen statsskattelovgivningens regler på dette område.

Dernæst foreslås der indført særlige personfradrag, som fra og med skatteåret 1960-61 udgør 4 000 kr. for forsørgere og 2 500 kr. for ikke-forsørgere. Med disse fradrag vil kommuneskatten helt bortfalde for en gruppe personer, hvis indtægter er så lave, at de i forvejen er fritaget for påligning af statsindkomstskat og folkepensionsbidrag.

Efter de gældende regler kan købstadskommuner som omtalt undlade at beregne skat af indkomster på 1 500 kr. og derunder, medens den tilsvarende indtægtsgrænse for landkommuner ligger ved 1 200 kr., og mange kommuner har benyttet sig af denne adgang. De foreslåede personfradrag vil — under forudsætning af nogenlunde uforandrede indtægtsforhold — bevirke, at antallet af kommuneskatteydere fra og med skatteåret 1960-61 formindskes med ca. 90 000 i købstæderne og med ca. 20 000 i forstadskommunerne og de større bymæssige kommuner. For at formidle overgangen til det ny beskatningssystem, foreslås personfradragene for det kommende skatteår — skatteåret 1959-60 — dog fastsat noget lavere, nemlig til 3 000 kr. for forsørgere og til 2 000 kr. for ikke-forsørgere, jfr. forslagens § 30, stk. 2, således at ca. halvdelen af nedgangen i antallet af skatteydere kommer i 1959-60 og halvdelen i 1960-61.

Når den skattepligtige indtægt er nedsat med de foran nævnte fradrag, fremkommer den såkaldte „skalaindkomst“, hvoraf kommuneskattebeløbene beregnes med en for alle kommunens skatteydere fælles beskatningsprocent, der fastsættes for et skatteår ad gangen. Selv om beskatningsprocenten er den samme for skatteydere med indkomst af forskellig størrelse, bevirker personfradragene samt hustru- og børnefradragene, at skatten bliver progressiv på den skattepligtige indkomst. Ved indtægter, der kun er lidt højere end de skattefri fradrag, bliver skattebeløbene meget lave i forhold til den skattepligtige indkomst; på de lidt højere liggende indkomsttrin udgør skatten en stigende procentdel af indkomsten, efterhånden som denne øges, og for de største indkomster bliver kommuneskat-